

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.
Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelenik minden vasárnapon.

A honvédszoborról.

Mint a madár, mely mindig vissza-visszatér a jól ismert berek kedvelt bokrához, úgy tér vissza mindig a gondolat azon tárgyhoz, mely szellemi szálakkal mintegy hozzá van fűzve, melynél legörömelebb időzik s melytől elszakadni nem bír, nem akar.

Igy foglalkoztatja gondolatainkat, s azt hisszük, minden igaz magyar érzelmű polgártársunk lelkét is, a tervezett honvédszobor ügye.

A felbuzduló honfírzélem felvette, fölkarolta e tárgyat s már azt reményeltük, hogy Magyarország ezeréves fennállásának évében, e nemzeti szent ünnep maradandó emlékjelül városunkban ama rég tervezett honvédszobor állani fog.

De letelt a milleaniumi év, s mi hirdeti nálunk emléket?!

Egyedül csak az ültetett diófaerdő, mely Dr. Tóti Imre lelkes buzgóságának, áldozatkészségének köszöni létesülését.

Igaz, szép emlék ez is.

Majd ha megnőnek a fák, terebély ágaik suttogó lombja elmondja szellemhangon a késő unokáknak, hogy egy föniksz-madárként önmagából megújuló nemzet ezeréves fennállásának emlékére lett ültetve ez az erdő; de ha ez az unoka majd körültekint, hogy keressen más emléket is; olyat, melyet nem egyes ember, de a nagy közönség hazafisága emelt, hiába fog tévedezni szeme a hegy ormától a völgy mélyéig: a millenniumi évről emlékünk nincs.

Aggódva kérdezzük, nem fog-e így letelni a következő év is, az 1848/49-iki szabadságharcz ötvenedik évfordulója?!

Az egész nemzet ünnepelni készül. A haza-

filekesülés az áldozatkészséggel kezét fogva, méltón akarja megülni emez ötvenedik évfordulót, mely nemcsak a szabadságharcz emlékeztetének, hanem a magyar nemzet újjá, öntudatra ébredésének, felvirulásának is az ünnepe.

Megbocsáthatatlan mulasztás, véték volna az, ha még akkor, az 1898-ik évben sem emelkednék városunkban a honvédszobor, mint méltó emlékjele a nagy, dicső időknek.

Hiszen nem csak e város, de az egész környék egy dicsfényes, a honfírzélem ihlete által megszentelt emlékjelét képezné e honvédszobor; s hogy ez és akkor létesüljön, ez nem csak szép eszme, de hazafikötelesség.

Ne riasszon vissza az anyagi áldozat! Hiszen, — kimondjuk a keserű szót — nem honfidalok eléneklésében, széphangzásu beszédek elmondásában nyilvánul az igaz hazafiság, de abban, ha áldozni is tudunk ott, a hol kell.

Áldozzon e célra városunk, áldozzon vidékünk lakossága is. Lelkes honleányaink álljanak élére egy oly mozgalomnak, mely műkedvelői előadások stb. rendezése által járul a szobor költségének részbeni fedezéséhez és segítségükre legyen a lelkes fiatalság.

Ha kevés az, mi jelenleg ama szobor költségeire megvan, adakozzunk rá; tegyük le filléreinket a hazafiság oltárára; ne vonuljon vissza a szerénység, mely talán restel csekély adománynyal hozzájárulni; nyissa meg erszényét a tehetős; ne mondhasa senki, hogy Selmeczbányán a honvédszobor ügye a polgárság lanyha hazafiságán, részvétlenségén foszlott szét.

Ha felvirrad 1898. márczius 15-ikének hajnala, és sugara a honvédszobrot még körül

ragyoghatni nem foghatják, legalább október 6-ikán, az aradi vértanuk emléknapiján ragyogjanak fel sugara a honvédszobor magasztos alakján; ott körülötte csoportosuljon a nép; annak talapzatára legyen már letéve a koszorú; ott buzdítsa a lelkes szónok megragadó szava honszerelemre az ifjúságot, ott zengjenek fel a honfidalok, szivig ható hangzással mindegyikben egyaránt fakasztva a hő imát:

„Isten áldd meg a magyart!“

— **Királynénk nevenapját, szt. Erzsébet napját,** úgy mint minden esztendőben, most is fényesen ünnepelték meg városunkban, mely méltón csatlakozott az ország minden e napot ünneplő városához. Már reggel hat órakor mozsárlövések adták a lakosság tudtára, hogy ma drága Királynénk neve napját ünnepeljük. A város különösen a középületek lobogó díszöltöttek és reggel 9 órakor kezdődött a Nagybaldogasszonyról nevezett plébániai templomban a fényes, zenés nagymise, melyet Podhragyay Pál pr.-plébános fényes segédlettel czelebrált. A nagy misén részt vettek az összes hivatalok tisztviselői elöljáróiknak vezetése alatt, valamint az itt lakó katonatisztek testületileg. De nagy számú ajtatos közönség is töltötte meg a templomot, mely közönség forrón szeretett, velünk örvendő és szenvedő nagyasszonyunkért küldé fel igaz szivből jövő fohászait a nagy Mindenhatóhoz. A Pachertárhoz telep munkásai, mely telepnek e napon van offerája, zászlójukkal s Jákó Gyula bányafőtiszt vezetése alatt zeneszó mellett vonultak ki. Az ég malasztja áldja meg imádott nagyasszonyunk jóságos szivét!

Hít, remény, szeretet.

Göröngyös pályautadon	Derült eged a fellegek
Ha sorsod elriaszt;	Szánandó rabja lett,
Ha rettegés s a fájdalom	Vig perceid letűntenek
Letör: mi ad vigaszt?	S kór rágja szivedet;
Ha sajkád immár elmerül	Ha hervadoz a hős kebel
S már-már hogy elveszil:	S nem izgat kincs s a fény:
Ki tündököl szövétnékül?	Sajgó sebedre irt nevel,
Egy égi lény . . . a hit!	Vezéred . . . a remény!

S ha vérrel áztatott szived
Hattyú-imája száll,
S ziháló kebled ronesain
Már dul a zord halál:
Egy égi lángsugár hevít,
Mely sirodhoz vezet
S feloldja kebled terheit:
E láng . . . a szeretet!

Váczy István.

Fájó bilincsben.

(Napló töredék.)

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Talány, rejtvény a női sziv, melyet emberfia nem old meg soha.

A kutató tudomány behatol a természet titkaiba; figyelemmel kíséri, mint lesz a csirából fű, bokor; fa; mint szülemlik a villám, a földrengés; de mi legközelebb esik hozzá: az emberi kedély, az emberi lélek titkait kifürkészni nem tudja; s minél finomabb e

kedély, minél hamarabb hozható hullámszába e lélek, annál átláthatlanabb fátyol burkolja ama mozzanatokkal, melyek a lelki életet alkotják.

Olyan rejtély vagy te is, te halovány, szöke nő, ki szenvedéseid lövisskoszoruját magad szoritottad homlokodra.

Oh milyen más voltál, mint a többi leány! Kék szemed sugarában mély érzésed ragyogott; lelkesültél minden iránt, mi szép és nemes. Gyöngéd szived megsajnálta a vízbe esett bogárkát, s kiszabadítottad; megtudtad könnyezni a letipott mezsei virágot, s a szegény, szenvedő embertárs baja fájdalmat okozott neked.

Bár titkoltad, bár tagadtad, jól tudom én, hogy nem egyszer látogattad meg szegény nyomorultak hajlékait, s a mit magadtól vontál meg, elosztogattad nekik. Ily sziv, hogy lehetett volna el szerelem nélkül?! Egy ifjúra találál, kinek lelkével összehangzott a tied.

Láttam, mint ragyog fel boldogságtól a szemed, ha az az ifjú titkon megérinté kezedet. S én szenvedtem a mellett; szenvedtem, oh, mert hiszen én is szerettelek. Szerettelek viharzó szenvedélylyel, melyet mégis magamba kelle fojtanom. Láttam, hogy szived egészen, osztatlanul amaz ifjú-é; miért zavarjam boldogságokat bántó hanggal?! Nem gyötörtelek valomással, de mégis észrevetted, hogy elborul kedélyem, midőn egymás mellett láttalak, mosolyogva, egymáshoz simulva.

De válnotok kellett; hivatása elszólította mellőled, az ifjút. Mily szomorú voltál akkor!

Másnap este hozzád jöttem; vigasztalni akartalak pedig magam is szomorú voltam, titkosan ejtett köny-

nyed lelkemet égette. Kint voltunk a kertben. Az ősz már ide-oda elszórta jeleit. Néha-néha imbolyogva lepergett egy-egy levél a bokrokról, a fákról; szürkés felhőzet takarta az eget. Hallgatagon ültünk egymás mellett. Elmém elkalandozott az emberi végzetten, mely több sebet üt, mint rózsát fakaszt. Ajkam önkénytelenül halk dalra nyílt; emlékszel e még rá?

„Ha a fecske útra kél“ —

Egyszerre kitörő zokogással vállamra borultál. Talán elfogott a sejtelen, hogy azt az ifjút sohasem látod meg többé?!

Alig fél év telt le, midőn fekete szegélyű lap az ő halála híret hozta. Kinél sirhattad ki volna jobban magadat, mint az én vállamon, kiről tudtad, hogy az ő barátnya is voltam, s hogy téged szerettek. Azután sokáig nem láttalak; nem tudtam elnézni, mint emészt téged szived gyásza. Azután újra láttalak; alig ismerem rád. Mintha valami szellem kilopta volna lelkedet, s mást csempészett volna helyébe.

Valami léha ifjonez, kinek látása mindig a menyétet juttatta eszembe, ott legyeskedett körülöttem szüntelen és te — meghallgattad otromba élezeit; megmaradtál közelében, sőt mosolyogni is igyekeztél reá, bár észrevettem, hogy néha, őrizellen pillanatban, valami megvetés, valami undorféle vonaglott ajkadon, midőn az a menyét-arcu ifjonez édeskés hízaléggel megcsókoltá kezedet.

Mit akarsz ez emberrel?!

Egy ízben bevallottad, hogy az a fiatal ur megkérte kezedet; és te hajlandó vagy nőül menni hozzá. Nem szóltam rá semmit, de tekintetem elárulhatta gondolataimat, a szomorú megütközést, a szemrehányást,

KÜLÖNFÉLÉK.

Napirend 1897. november 21-én.

Naptár: Vasárnap, november 21. — Róm. kath. és prot: B. A. b. — Görög-orosz (november 9.): Ones. — Izraelita: 25. S. Chajje Sorah Nap kel: 6 óra 59 perczkor: nyugszik: 4 órakor d. u. — Hold kel. 3 óra 8 perczkor délelött; nyugszik 1 óra 47 perczkor délután.

Vasárnap nagymise a Nagy-boldogasszonyról nevezett templomban 9 órakor reggel, magyar egyházi beszéddel.

Nagymise a Szent-Katalin templomban 8 órakor reggel, tót egyházi beszéddel.

Az ág. ev. templomban reggel 8—10-ig tót, 10—11-ig német isteni fizesélet.

— **Kinevezés.** *Clement Béla*, volt akad. tanársegéd és néhai Clement Gyula városi főszámvevő fia kineveztetett a selmeczi bányásziskolához rendes tanárnak.

— **Halálozások.** *Irmler János*, a kitűnő vizgyógyász, ki csodás gyógykezelésével oly sok ember életét mentette meg, 85 éves korában f. hó 15-én végelegyengülésben meghalt. — Temetése nagy részvét mellett — melyen az akadémiai fiatalság mintegy 50 tagja is részt vett — mult szerdán ment végbe. Az elhunyt gyermekein, unokáin, dédunokáin és nagyszámu rokonságán kívül széleskörű ismeretség gyászolja. Megemlítettük annak idején, hogy az orvosok által feladott, nagymérvű tüdőgyulladásban szenvedett Hepke Árpád akadémiai hallgató életét csodálatos vizgyógyomódjával miként mentette meg, úgy, hogy a fiatal a kora elmulás helyett most a legüdébb fiatalos egészségnek örvend. Megható jelenet volt, midőn most a hála érzetének végső lerovásául Hepke Árpád akad. hallgató megemlézőjének teteme fölött halás imát mondott és hála-érezetének külső kifejezésül egy szép koszorut tett le a ravatalra. Az is igen szép tett volt, hogy a boldogul és sokak által felejtethetlen öreg ur temetésén az akad. fiatalság tömegesen részt vett. Nem tartjuk érdektelennek még fölemlíteni, hogy a jó öreg vizgyógyász még az öreg Priesnicznek volt tanítványa és gyógyomódjában feltétlenül bizott, melylyel azután bámulatos sikereket is tudott felmutatni. — *Özv. Neurath Antalné*, néhai Neurath Antal, széles körben ismert volt borbélymester özvegye e hó 14-én meghalt és 16-án temették el. *Kuna Dániel* steffultói hámorbeli gépész és önkéntes tűzoltóságunk tagja, tegnapi szombaton meghalt.

— **Öngyilkossági kísérlet.** *Matejka Károly*, Dr. Tóth Imre bányaker. főorvos beteglátogatója, e hó 18-án a délutáni órákban egyedül volt a kamaraházi rendelő helyiségben, a hová később öccse, ki szintén beteglátogató Dr. Stuller Gyula műtő orvos mellett, szintén benézett s akkor látta, hogy bátyja beteg és folyton hányt. Megkérdezte tőle, hogy mi a baja, ez megnyugtatólag monda, csak kissé rosszul érzem magam. A fiatalabb Matejka azonban azonnal sejté, hogy bátyja valami mérget vehetett be és úgy ennek nejtét, mint Dr. Tóth Imrét is az esetről értesítve, ezek a helyszínen megjelentek, hol később Dr. Mátyás Károly tisztí főorvos is megjelent. *Matejka Károly* már nagyon rosszul volt és bevallotta, hogy 2 gram korosiv (sublimál) és 20 gram chloroform oldatot ivott meg, mely mérges folyadékot még silvoriummal keverte. Az orvosok azonnal alkalmazták az ellenmérgeket, de életben maradásához kevés a remény. Öngyilkossági kísérletének oka, ugylátszik, elmezavar volt.

mert ismét, mint akkor, vállamra borultál és zokogtál keservesen; majd szenvedélyesen kiegyenesedtetél s kemény, érdes hangon, mely mintha nem is lett volna a tied, szaggatottan kitért belőled a szó: „El vagyok keseredve! Sohasem fogok szeretni többé, így hát nekem mindegy, akárki, aki előbb jön. Hiszen a leánynak férjhez kell mennie, tehát megyek!” S elfutottál előlem, mintha el akarnád rejtetni arczod felszökő pirját. És nőül is mentél hozzá.

Kerültelek, nem akartalak látni. Haragudtam rád, hogy te is csak olyan vagy, mint a többi.

Eltelt néhány év. Hallottam, mily szerencsétlen vagy, hogy férjed mily durva, mily köznapi, mily alacsony gondolkozású. Hallottam, hogy egyedül, szomorun töltöd napjaidat, míg férjed az esti, az éjjeli órákat a kártyaasztal mellett tölti. De kerültelek, nem akartalak látni!

Egyszer mégis találkoztunk. El akartam surranni melletted észrevétlenül; elfordítottam tekintetemet, hogy ne lássalak. De te megismertél; nevemet hangoztatva, megállottál. Szembe fordultam veled; kezeink találkoztak; tekintetem halovány orczádra esett. Oh mennyi fájdalom, mennyi szenvedés volt írva arra! Nem tudtam szólani; te is hallgattál, csak kezud kulcsolódt a görcsösen az enyémbe; hosszsan néztünk egymás szemébe, míg mindkettőnk pilláira kiült a köny. Oh mennyi volt mondvá e tekintetben, e könyben!

Némán váltunk el egymástól, mert jött már férjed, ki nem restelt kémkedni minden lépésed után, mint kémkedik a börtönőr a szegény rab után. S viselked tovább, némán, hangtalanul a fájó bilincset, míg szived megtörik a rejtett fájdalomtól.

— **Baleset.** *Sziegler István* zsigmondaknai bányakörműves tegnapi szombaton munka közben a guritoba esett és ballábát és balkarját eltörte. A súlyosan sebesült a kincstári bányakórházba szállítottatott, hol azonnal orvosi gyógykezelés alá vétetett. Balesete elcsuszás következtében történt meg.

— **Vidéki hírek.** *Czáfolat.* Lapunk mult heti számában „Panasz egy ivasuti kalauz ellen” című hírt kénytelenek vagyunk megezőfolni, mert meggyőződést szereztünk arról, hogy az említett vonalon minden a lehető rendben és pontosságban történik s az előbbi hír csak koholymány, mely nem tudni hogy mikép kapott lábra *Zsarnóczán* és vidékén. — *Gyilkossági kísérlet.* *Irtványoson* *Beszedics Bertalan* lelkész *Klein János* bányamunkás megakartta gyilkolni; az ajtót fejszével akarta feltörni, de három asszony megakadályozta őt tettében s a lármára hamarosan sok nép verődött össze, mire a merénylő elmenekült. Most a csendőrség nyomozza.

— **Rendőri hírek.** *Lopások.* F. hó 16-án este 9 óra tájban a Magas-ut és az Ó-vár-utca szögletén lakó *Trencsánszkyhoz* ment látogatoba egyik szomszédja, a midőn is látta, hogy az udvaron lévő sertésöl ajtaja nyitva van, a hizott sertés pedig az udvaron áll és mellette két idegen paraszt ember; erről legott értesítette *Trencsánszkyt*, a ki ezután a háznépével kijött, a két idegen paraszt ember azonban kerekét oldott és így elfoghatók nem voltak, a hizott disznó azonban megmaradt. — Ugyanezen éjjel *Rovrán* már eredménnyel működtek a sertéstolvajok. Ugyanis *Majerszky* bányamunkás udvaráról egy-egy métermázsás sertésél éjjel elhajtották; a lopásról a tulajdonos csak reggel értesült, a midőn is az esetet bejelentette a rendőrségnél, a honnan egy rendőrlisztviselő két rendőrrrel azonnal a nyomozáshoz fogott; a nyomok *Rovnárról* a *Tanádon* át a *hodrusi erdő*kebe vezettek, ott azonban eltűnt minden nyom és az őrzőjárat késő este eredmény nélkül tért vissza. — *Talált, kopókutyák.* A zólyomi vadászterületen f. hó 11-én az erdőben két darab fekete kopókutya találtatott. A tulajdonos f. évi december 1-ig jelentkezzék a zólyomi rendőrkapitányi hivatalnál. — *Vesztett macska.* F. hó 15-én egy macska megkarmolta *Majduch Jánosnét* *Moticska Antal* 11 éves fiut és *Mitura Antonia* 8 éves leányt és megmárt még két macskát is. A macska gyanusnak látszott, miért is leüttetett és hatóságilag felbonczoltatott; *Fodor József* állatorvos veszettségre gyanusnak találta az állatot, miért is azon macska feje felülvizsgálás végett a budapesti állatorvosi akadémiához küldetett, a megmárt két macska kiirtatott és a megkarczott asszony és két gyermek a budapesti *Högyes-féle* intézetbe utasítottatott a rendőrkapitányi hivatal által, illetve oda kísértettek a fennálló rendelkezések értelmében. — *Vesztett eb.* *Bélabányán* egy kóborló kutyát ütöttek le e napokban, melyről *Fodor József* a veszettséget konstátálta. A kutya feje az állatorvosi intézetbe lett küldve. Nem tudni, nem-e märt meg más ebeket is. — *Razziak.* A rendőrség végső erejének megfeszítésével koronkint razziákat tart a város területén és így hiszi, hogy a most szaporán előforduló lopásokat megakadályozhatja

— **A kath. nőegylet** mult vasárnapon a város ház tanácstermében gyűlést tartott, melyen a hölgyek elhatározták, hogy karácsonykor ismét vagy 30 szegény sorsu iskolás gyermeket a szükséges ruhával el fognak látni. E gyűlésen a hölgyek még egy más fontos dolgról is estekeztek t. i. egyhangulag elhatározták, hogy az egyesület az apáczák vezetése alatti leánytanodának teljes befejezésére még szükséges pénzüsszeget előlegezni fogja. Az egyhangú határozat ellenére élénk vita tárgyát képezte ez úgy a mennyiben a feltételek iránt úgy hogy az egyesület érdeke is megóva legyen és a nemes cél támogatásában is az egyesület a legelőnyösebb körülményekkel hozzájárulhasson, a a hölgyek sokáig tanakodtak míg kedvező megállapodásra jutottak. Különösen özv. *Ocsosvzky Vilmosné* hosszabb szép beszéddel ajánlotta kötelességszerűleg minden lehetőt ha áldozatok árán is elkövetni, hogy leánynevelésünk mielőbb magasztos céljának megfelelő megoldást nyerjen.

— **A selmeczi honvédszoborra** kaptunk *Herczeg Adolf* és *Schmidt Hermintől* Zólyom-Buesból 2 frtot és *Pilcz Manótól* Budapestről 2 frtot, összesen 4 frtot, mely összeget rendeltetési helyére szolgáltatunk át. — *Pilcz Manó* adományát a következő sorok kíséretében küldte meg: „Becces lapjában olvastam, hogy Selmecz-bánya szülővárosomban felállítandó honvédszoborra gyűjtést nyitott. E nemes és hazafias cél elérésére, hazafias érzelmektől felbuzdítva egyelőre tehetségemhez képest csak 2 frtot küldök azon meleg ohajzással: Isten áldása kísérje a szoborbizottság működését, hogy Selmecz-bánya szülővárosom minél előbb ülhessen meg a honvédszobor leleplezésének ünnepe.” — Hej milyen példát vehetnének városunk lakói ezen idegenből jött szavakon és adományokon. — Adományokat a szobor javára — újból ismételjük — elfogadunk és azokat lapunkban nyugtázzuk

— **A hodrusi kaszinó megalakult**, bár az alapszabályok még megerősítve nincsenek. Az egyesület helyisége az alsó vendéglő első emeleti helyiségében lesz mint azt már megirtuk. Elnököt még nem választottak, de háznagy lett *Paulovics József* plébános, jegyző *Muzsnay K.* bányamérnök és pénztáros *Weisz Jakab* kereskedő. Szép haladást kívánunk ezen ujonnan alakult, hazafias egyesületnek.

— **Irodalmi és zeneestélyt** rendezett — mint azt előre jeleztük — tegnapi szombaton az akadémiai ifjuság önképző köre. Az estély bizonyára szépen sikerült és arról jövő számunkban be fogunk számolni.

— **A honvéd szoborra nézve** — mint értesültünk — *Sztankay Ferenc* törv.-hat. biz. tag ajánlani fogja, hogy a löcsei honvédszobor mintája után öntessék az a kotterbachi öntödében, mely esetben az egész szobor teljesen elkészülve csak 2400 frtba kerülne, igaz, hogy a löcsei szobornak csak hú mása volna, de a jövő jubillaris évben már leleplezhető lenne, mert az ehhez szükséges költségfedezet a meglévő 4500 frtban bőven fedezteté.

— **Vadászat.** A legutóbbi vadászatokról a következő pompás levelet kaptuk: Napok óta kerülöm *Szerkesztő Urat*, tudva, hogy első szava ugyis az volna „megint becsaptál”. Hát részben bizony el is ismerem, hogy nem tettem eleget ígéretem alapján való kötelességemnek, mert bizony b. lapja utolsó számából az én feledékenysémem miatt maradt üresen a vadászati rovat. De engedje meg igen tisztelt *Szerkesztő ur* kijelentem, hogy ez által b. lapjában nagy kárt nem tettem. Mert erről a november 7-iki vadászatról bizony alig irhattam volna egyebet, mint hogy fáztunk aztán ittunk, aztán ittunk és megint fáztunk. Azt hiszem ezt még most is elég idejekorán tudatom *Szerkesztő urral*. Hát ez bizony gyenge vadászat volt. Ha *Szalóky Sándor* akad. hallgató nem tesz ki magáért s nem puffantja le az elébe tévedő árva özsutát, bizony üres tarisznyával és hosszu orral ballagtunk volna haza. No de így a becsület mégis meg volt mentve. Amily mostohán viselkedett azonban irányunkban *Diana* ezen vadászaton, annál inkább kárpótolt a november 14-én tartott vadászaton, melyet a selmeczi vadásztársulat elnöke *Pauer János* rendezett s melyen az akad. hallgatók mint vendégek vettek részt. Annyira el vagyok e vadászat sikerétől ragadtatva még ma is, hogy majdnem kedvem volna ezen vadászatról mindössze csak ezt a néhány szót elmondani *Szerkesztő urnak* „folyton töltöttünk-lőttünk, töltöttünk-lőttünk, aztán már nem is töltöttünk csak lőttünk!” Fájós kis multság volt ez! A tüzelést *Csiby Lőrincz* akad. tanár kezdte meg, biztos lövéssel egy erős özbakkot terítve le. Utána *Günther Frigyes* akad. hallgató duplázott le egy szintén szép bakkot, majd pedig *Szalóky Sándor* akad. hallgató mesterkedett s egy jól irányzott lövéssel egy özsutát hozott terítékre. Pillanatnyi csend állott most be a hajításban, de már a következő perczben a tacsók csaholását ismét tisztesen verték vissza a hegyek ormái. Egy gyönyörű vadkan törtetett elő s kicsiny üldözőire koronkint egy-egy megvető pillantást vetve közeledett a vadász vonal felé. *Chauer Otto* városi számvevőnek jutott a szerencse az első két lövéssel üdvözölni őt, melyek egyike a kan hátsó részébe furódott. A kan azonban fel sem véve ezen kis kellemelenséget, tovább iramodott s a legközelebbi sűrűségben ismét megpihent. A közelben álló *Moha Alajos* magyar királyi főerdőr és *Goldfuss Mihály* bélabányai birtokos a kutyák csaholásából megállapítván, hogy az a sűrűben lefeküdt, oda siettek s két levegőbe lött lövés után felkelésre birtak. *Goldfuss* ezután két lövést tevén, azzal a kan hátulsó részére és hasát találta, mire a kan nem vette többé trefára a dolgot, feldühödve a most már védtelen s menekülő *Goldfussnak* rontott. De a *Goldfuss* szomszédságában álló *Moha Alajos* erdőörnek biztos keze éppen kellő pillanatban egy golyót röpitett homlokába, mire a kan üldözőinek lába előtt holtan terült el. Nyolcz hajtó hozta elő diadallal a sűrűből a remek állatot, mely kizsigereleve 150 kgmot nyomott (Melyhöz hasonló lyókat kívánok!) Hogy ezen szép sikerhez elég időnk legyen az áldomást meginni, aztán meg mert ugyis már dél felé járt az idő, elhatároztuk, hogy még csak egy hajtást teszünk, még pedig a *Sztréla* nevű erdőrészen. Ezen második hajításban *Leidenfrost Ernő* akad. hallgató tett ki magáért, leduplázván a feléje kitérő két darab özet. Hogy a vadászat ily eredményes befejezése után az ebéd ugyancsak jól esett, elképzelhető, főleg mert jó itókában sem vala hiány. — Az akadémiai hallgatók a zsákmányból nekik jutott részt azután 16-án özv. *Gyurkovics Andrásné* vendéglőjének kitűnő konyhájában elkészítették s a vadászat méltó befejezésül lakomát csaptak, melyre a vadászaton részt vett összes vadászokat vendégül hívták. Itt a legjobb hangulat mellett díkeziókban sem volt hiány. Az első felkösztöntőt *Pauer János*, vadásztársulati elnök, *Csiby Lőrincz* akad. tanár mondotta, mire *Csiby Lőrincz* a vadásztársulattól s annak elnökét éltette. Erre az

akad hallgatók közül Letz Lajos a vadásztársulat megjelent tagjai egészségére üritette poharát s nekik a lakomán való megjelenésükért a fiatalság köszönetét nyilvánította. Ha igen tisztelt Szerkesztő ur ezen nap egy a késő esteli órákban özv. Gyurkovitsné háza tájéka körül esetleg megfordult volna s Laczi fülbemászó nő-táinak csak töredékeit is az ablakon kiröppenni hallotta volna, el tudná képzelni, hogy a jelen voltak mind-egyike ily remek játék s jó bor mellett felette jól érezte magát! — Ezek után azon hitben, hogy fennebbi adatokból b. lapja vadászati rovatát meg fogja irhatni, bezárom levelemet s maradok igen tisztelt Szerkesztő urnak tisztelő hive: Gyula.

— **A selmeczbányai gyógyászati és természetudományi egyesület** jövő szombaton azaz e hó 27-én felolvasással egybekötött gyűlést tart a Belhazy-féle ház tantermében. Ez alkalommal Dr. Tandlich Ignác „lakásaink”-ról fog népszerű előadást tartani, melyre felhívjuk közönségünk figyelmét. Az ülések nyilvánosak.

— **Kerekes mentőcsónak** készül Schvehla Gyula kir. bányagazgatónak még 1887. évben csinált terve szerint. A mentőcsónak a klingertári tavon már a jövő fűrdő évadon vízre fog bocsátatni és felette alkalmas lesz, veszély eselén az életmentésre de a csónakozásra is; mert még a kis gyermekek is kezelhetik, oly praktikus a szerkezete. A csónak a ribniki fűrdőben készül és hogy meg lesz, az Schvehla Gyula főbányatanácsos bányagazgatóknak a közönség iránt mindkora tanusított, valóban elismerésre méltó előzékenysége nek köszönhető.

— **Árlejtés tanítói állásra.** Ilyet sem hallott még Europa, pedig megtörtént még pedig Magyarországon, Selmeczbánya tőzsomszedságában Illés községben. Megüresedvén ugyanis e községben a rom. kath. felekezeti tanítói állás, az érdemes község nem azt nézte, hogy a pályázók közül, ki a legérdemesebb az állás elfoglalására, hanem ki — *olcsóbb*. Valóságos árlejtést tartott és azzal töltötte be az állást, ki tudását legolcsóbban árusítja. Hogy ez nem lehet valami minősített tanító, az magától értetődik és csak azt sajnáljuk, hogy ilyen esetek e század végén nálunk még egyáltalán előfordulhatnak.

— **A „Selmeczbányai Hetilap” karácsonyi és újévi hirdetője** a jövő számmal indul meg. Felkérjük tehát mindazokat, kik ezen hirdetői csoportba hirdetni akarnak, hogy e szándékukat lapunk kiadóhivatalának tudomására hozni sziveskedjenek.

— **A koldus hagyatéka.** E czim alatt mult számunkban megírtuk, hogy a hodrusi kis pupos koldus hagyatékát a nagykoru, ép elméjű örökösnek a selmeczi árvaszék kiadni vonakodik, daczára annak, hogy jogerős birói végzéssel lett az kiutalványozva. Erre a „Selmeczbányai Híradó” 46-ik számában „Timeo Danaos et dona ferentes” czimű közleményt tesz nagy garral közzé, mely azonban nem az ügygel magával, hanem lapunk szerkesztőjének személyével foglalkozik és akkor, a midőn azt állítja, hogy az „Árvaszék működésével” a sajtónak foglalkoznia nem szabad (hát ez a legújabb journalistikai felfogás!) ugyanakkor nem restelli szerkesztőnk személyét meghurcolni, de hiszen minden jel arra mutat, hogy e lap főtörökve kezd lenni személyeket, iparosokat stb. meghurcolni de a közhatóságok cselekedeteivel vajmi keveset törődni. Közleményeit ezentul egyszerűen figyelmen kívül fogjuk hagyni. Lapunk szerkesztője a következő nyilatkozatot teszi közzé: Igaz, hogy a szegény, mindenkitől elhagyatott koldus asszony, ki az örökhagyónak nővére előltem sirva tett panaszára emberi kötelességemnek tartottam ügyében eljárni; az „igen mérvadó oldal” honnét a közvetlő ajánlat tételén azonban nem én voltam, mint azt a „Selmeczbányai Híradó” elég maliciával megjegyzi, hanem maga a polgármester mint árvaszéki elnök, ki Krausz Kálmán főkapitány ur jelenlétében ajánlotta azon módozatot, hogy az örökös 1000 frtot hagyjon a városnál nagykoru siketnéma gyermekének minden eshetőségre való eltartására s akkor a többi az árvaszék hajlandó lesz talán kifizetni. Azon felfogás, melyet a „Selmeczbányai Híradó” hirdet, hogy az árvaszékek működésével a sajtónak foglalkoznia nem volna szabad, egészen új valami előltem, ki a sajtónak már jó sok éve vagyok szerény munkása. A mi a zugirászatot illeti, az abban szakavatottságát a „Selmeczbányai Híradó” szerkesztője magában e közleményben mutatta ki; de fényes tanúságot tesz ebbeli szakavatottságának a lapjában megjelenő egynémely közleménye is. Az ily epigon Danai-dától, mint a milyen a „Selmeczbányai Híradó” szerkesztője, származó nevelésű fenyegésektől egy esőppet sem ijedek meg és még csak azt teszem hozzá, hogy a „Selmeczbányai Híradó” szerkesztője és Sztancsai Miklós városi főjegyző „szoros kapcsolatban vannak egymással” és ennek műhelyét már ismerem, nagy aplomballal kezdődik ott minden

és megszületik a — *ridiculus mus*. A mi az ügy érdemét illeti, újból azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy ezen esetben nem állott jogkörében az árvaszéknek a hagyatéki értéket legfoglalni és azt visszatartani. Ezen eljárás oly precedenst képezne mely a jogi állapotokat könnyen veszélyeztethetné.

Piaczi árkimutatás

1897. év november hó 21-én tartott hetivásárról.

Az árú megnevezése	Ára		Az árú megnevezése	Ára	
	legal	legm		legal	legm
Búza . . mázsája	10.—	11.—	Borjúhus . . klg.-ja	—50	—60
Rozs	6 90	9.—	Sertésusz	—48	—52
Árpa	6 50	7.—	Kolbász	—70	—80
Zab	6 20	6 70	Szalonna	—64	—70
Bab	16.—	17.—	Disznósír	—	—70
Borsó	12.—	14.—	Ludzsír	1.—	1 20
Lencse	—	20.—	Vaj	—70	—80
Mák	20.—	24.—	Turó	—28	—36
Buzalisz	18.—	20.—	Méz	1.—	1 40
Rozliszt	16.—	18.—	Buzakenyér	—12	—16
Árpadara	16.—	18.—	Szopós malacz drbjá	2.—	3.—
Rizs	18.—	26.—	Nyul	1 20	1 30
Káposzta fejenként	—05	—08	Tojás	—02	—03
Burgonya egy zsák	2 50	3.—	Csibe	—40	—80
Nyers kávé klg.-ja	2.—	2 50	Kappan	1.—	1 20
Bors	1 20	1 30	Kacsa	1.—	1 50
Paprika	—80	1 20	Liba	1 20	2.—
Cukor süveg	—44	—48	Tej	—08	—10
Cukor koczka	—46	—50	Tejszín	—20	—24
Marhahus	—44	—50	Borezet	—36	—40
Juhus	—44	—48	Tűzifa . . . méterje	1 45	2 50

A zugiró.

Legeslegstőbb Afrika belsején,
Ürességtől „Kongó” városnak közepén
Élt egy szegény ember, vagyonnal nem bíró;
Mi telhetett tőle? . . . Left hát ő zugiró.
S jött a nagy szegénység: „Segits, uram, kérlek.
Kik hívatják erre, azok még nem védnek,
Kiknek enyhít'ni kén a nagy szegénységet.
Otrombán mutatnak dölyfös büszkeséget.”
S jött a legyalázott rágalmozott nép is:
„Hát ha segédelmet kapunk itten mégis.
Mert ki közügyekhez hozzá sem mer nyulni,
Tisztességünkben kezd oktalanul dólni.”
És eljött még az is, — ki „oszt” meghurcolta, —
Kölcsön szerzék által, hogy segítsen rajta. —
S hogy a sok panaszt mind végig meghallgatta,
S azokat, ha kellett, visszahangoztatta,
Legeslegstőbb Afrika belsején,
Ürességtől „Kongó” városnak közepén
Pellengére vitték a szegény zugirót,
Ügyvédi pakszussal persze, hogy nem bíró.

Epigrammatikus a csabai szerkesztőnek.*

Üdvözlégy te Csabán lakozó s író Mecenásom!
Megmentéd nevemet rút feledések elől.
Hálásan dobogó szívvel nézém a lapodban,
Hogy az epigrammák mind csak selmecziek.
Nem csoda! rossz volt az aratás és drága az élet,
Nincs tán ilyen író, fejben nincs spiritus?
Szervusz nagy Csaba! alföld szép közepén mi csinálsz te?
Rád illő, amit én selmeczikekre írek?
Nem lehet az illő, gazdag vagy és mi szegények,
Egyben mink jobbak, hogy magyar itt van elég.
Azt mondják szép voltál s vagy, de mi haszna, ha látom
Kendőzött arczod, mit nem lát a lakod.
Édes szerkesztőm! te tekints rám s ird ki lapodban,
Selmeczi jó pipa én írom mindazokat.
Ámde ha kell néked — jó pénzért — az, ki megírja
Milyenek is vagytok, megteszem, itt a kezem.
Ékes epigrammákban írom meg róni amit kell,
Igy Csaba híres lesz, szép és tisztá magyar!
Ég velünk és győngyharmat!

* Abból az alkalomból, hogy a csabai újság a forrás megnevezése nélkül szóról szóra közölte a selmeczi epigrammák egy részét.

Selmeczi telefon hirmondó tudósítása.

Zóna idő: november 21-ike, vasárnap d. e 9 óra pontban.
Miatán időjósulatunk a mult hetén tökéletesen bevált, ezáltal kiérdemeltük t. olvasóink bizalmát s nehogy azt valamiképen kockáztassuk és másnak a kenyerét elvegyük, megelégszünk az egyszeri sikerrel és a bizalomért köszönetet mondunk

Külföldi híreink

Nagy zavar hire érkezik Bulgariából; az udvari szakács ugyanis Szt. Antalton felejtette a szívét s azóta mindig elsózta a levest.

Az északi sarkra felküldött tudósítók telefonozza, hogy ha Andree még nem halt meg, akkor bizonyos, hogy él, de halála a legnagyobb valószínűséggel várható.

Rómából kapjuk a hírt, hogy tekintettel hazánkban a meglehetősen szűre, a tavasszal innen nagyobb zárandoklatra számítanak.

Egy stockholmi fiatal esinos nő mindenáron Selmezen vagy a vidéken keres társalkodónői állást. Furcsa!

A franciaia kamara egy ideig nem tart ülést, mert padlózzák és meszelik.

Athénben egy nagy körkép nyílt meg, melyben a legutóbbi görög-török háborúnak dicsőségesebb jelenetei láthatók.

Afrika Dahomey országában képviselőházat szerveznek, a képviselők betanítására Bécsből hívnak meg néhány honatját.

A new-yorki magyarok azt kérdezték a minap tőlünk, hogy igaz-e az a hír, hogy Selmezen a főtéren felrobant az a kocsi a mely a puskaporos toronyba a dinamitot viszi; mi azt feleltük nekik, hogy hála Istennek — még nem.

Belföldi híreink

A budai vigadót felépítik fél millió költséggel, előbb azon ban a mi vigadónk tervrajzát fogják át tanulmányozni.

A kolozsvári „Ellenzék” szerkesztősége bocsánatot kér, hogy

casinónkba véletlenül két év előtti lapból küldött egy számot, Nyugodt lehet, nem vettük észre.

A nyiregyházi színházat is árverezik, hát mi mindig elszalasztjuk a jó alkalmat?!

Iglón színészeink előadták, hogy milyen most Selmecz, a hatás leirhatatlan, valóságos cassadarab.

A szklenői fűrdőt, hogy nyugalmban a télen még a madár se zavarja, vízázatlan ponyvával takarták le.

Bakabányán kibólták, hogy a bölesődal ezentúl a Hymnusz és a Szózat legyen.

A lévai nagyharang streikolni készül, mert azt mondja, hogy öt toronyba készítették,

Miskolcz egy nevezetességgel szegényebb lett, az emlegetett kocsonyás tábla befut a béka.

Egyik híres vidéki orvosunk a tordai malacot kitűnő orvosszernek mondja aranyeres bántalmak ellen.

Besztercebányáról katonaságot is kaphatunk ha hálni haza engedjük.

Szomszéd városaink egyike vásárért folyamodik, de ha ezt meg nem kapja, megelégszik egy követválasztással is.

Ipolyságh kész lemondani a megyei székhelyről, ha Selmecz képes legalább is olyan megyeházat építeni, mint a milyen az övék.

Ha Szent-István feltámadna és hozzánk jönne, megtudnánk kínálni legalább szt-István sörrel. Nekünk drága!

A világ geografiái kongresszusa elhatározta, hogy tekintettel a selmeczbányai „Politikai Pikoló”-ra, Erdély fővárosát Selmeczbányára teszi át.

Helyi híreink.

Csak fenntartással közöljük a hírt, hogy kaszinónkban a multkor a bécsi reichsrath néhány tagja ülést tartott.

Szerkesztőségünk egyik tehetséges tagja a szabadságszoborra még egy utójánlatot tesz, ő kész részletfizetésre megcsinálni a legkeményebb sárgacukorkból.

A hodrusi Fata-Morgána a mi telefon összeköttetésünk utján látható és tapasztalható.

Az újonnan keletkezni készülő „Selmeczi Füllentő” társadalmi szaglapot Belsőbánya hivatalos lapjává óhajta megnyerni.

A hölgygyűlés akként szabályozta a polgári kimenőket, hogy ezentúl a vendéglőnek kötelessége lesz 10 órakor névsort olvasni és vendégeit 5 percznyi időközökben hazabocsátani, hogy a csábításnak eleje vétessek: A feleségnek egy koszorú füge jár, de az erre kapott és a kucsébénnél eljátszandó 10 krt nem szabad elinni. A rendre női detektívek ügyelnek fel.

Jóhírű zenészeink gazdag programjukat két újonnan be-tanult opera nyitány és egyveleggel szaporították,

Aki elhasznált és ki nem húzott sorsjegyeket akar venni és azzal kereskedni, azt a városi adóhivatal a jövedelmi adó elengedésében részesíti, hogy a megélhetést így is előmozdítsa.

A selmeczi tolvajok egyesületet akarnak képezni; e célból a város valamely elsőbb rangú vendéglőjében megtartják az alakuló közgyűlést; diszelnökül, mint halljuk, egy városi rendőrt választanak meg, hogy egyszer olyat is lássanak.

A helybeli sörterek elhatározták, hogy ezentul csak délben engedik magukat ellopatni, mert este, az uralkodó sötétség miatt, a tolvajok gyakran tyúkszemekre hágnak.

Mivel a liszt drága, a zsemle meg kicsi; mivel a malacot nem csak mutatni hozzák a hetivásárra s továbbá mivel a víz fürdeni igen egészséges, de azért hideg szobában írni még sem lehet ennél fogva a hátralékos előfizetési díjakat illő tisztelettel várja a különben jó egészséget kívánó

Hirmondó.

A selmeczbányai „Politikai Pikoló” táviratai:

„Jövő hétfőn este nem világíthatom meg sötétségedet.” A hold.

„Üdvözöllek új bajtárs ki velem együtt, távol a naptól, a sötétségben bolyongsz.” Uranus. bolygó.

New-Yorkban egy cserép összetört és egy főzőkanál szétrepedt. Dreifuss Lábasra fogja magyarosítani a nevét, ez által is kimutatván ártatlanságát.

Szerkesztői üzenet: N. N. Selmeczbánya. Anonym-leveleket figyelembe nem veszünk.

NYILT-TÉR.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik atyánk, ipánk, nagatyánk illetve szépapánk *Irmter János* elhalálozásának szomorú alkalmból részvétünkkel hoztak enyhét fájdalomunkra különösen a t. akadémiái ifjuság, mely tömegesen vett részt a temelésen, mélyen érzett köszönetünket.

A gyászoló család tagjai.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg be-rendezett

szabóüzletemet

A téli idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyuttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok

kiváló tisztelettel
Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Eladok

nagyon olcsón és előnyös feltételek mellett

121 darab

selmeczi keresk. és hitelintézeti

RÉSZVÉNYT,

(a f. évre szóló szelvényekkel együtt)
darabját **75 forintjával.**

Előleg 15 frt, a vételár fenmaradó része pedig kellő (váltó) fedezet ellenében 1898. évi július 1-én fizetendő, kamatokat nem számítok.

Hordókat is eladok összesen 1500 hectoliter ürtartalomban, hectoliterjét 1 forintjával számítom.

Hell Jakab.

Az Ezüst-utczában az I./12 szám alatt fekvő
Grescho-féle

VENDÉGLŐ

lakházzal együtt

azonnal bérbeadatik vagy eladatik.

A vendéglő áll egy nagy és egy kisebb helyiségből s hozzátartozó konyhából, a mely mellett egy nagy pince van; a lakházban van két szoba. Minden a, legjobb karban. A vendéglő mostani felszerelésével, vagy a nélkül adatik el s venni szándékozók kéretnek, hogy a ház tulajdonosához, Grescho Jánoshoz forduljanak, kinél különféle hordók is eladók.

I. magyar kir. szabadalmazott

OSZTÁLYSORSJÁTÉK

100,000 sorsjegy **50,000** nyeresmény.

Második osztály.

Betét 20 korona.

Húzás: 1897. december 10- és 11-én.

Nyeremény.	Korona.	Figyelemztetnek azok, kik
1 á	70000	I-ső osztályra szóló sorsjegyeket vettek, de sorsjegyeik nyeresménnyel ki nem huzattak, hogy ugyan azon számú sorsjegyeket a II-ik osztályra is ugyanazon eljárásitónál vehetik meg, kinél az I-ső osztályra szóló sorsjegyeket vásárolták, természetesen a II. osztályú betét lefizetése mellett.
1 á	25000	
1 á	10000	
1 á	5000	
3 á 3000	9000	
5 á 2000	10000	
8 á 1000	8000	
20 á 500	10000	
60 á 300	18000	
3900 á 80	312000	
4000 nyer. K.	477000	

A II. osztályú sorsjegyek árai:

Egy egész	20 kor. — fl. = 10 frt — kr
Egy fél	10 „ — „ = 5 „ — „
Egy negyed	5 „ — „ = 2 „ 50 „
Egy nyolcad	2 „ 50 „ = 1 „ 25 „

Ezen húzásnál a nyerhetés esélyei már sokkal előnyösebbek s mentől tovább — a VI-ik osztályig — játszik az ember, a nyerhetés sánczai annál kedvezőbbek.

Eichel Sándor özv. és utódja

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

SELMECZBANYÁN. (Kis állatvásár-tér.)

Egy szép nagy pince a Szent-háromság-téren bérbeadó. — Bővebbet a kiadóhivatalban tudhatni meg.

The Continental Bodega Company
Valódi hamisítatlan külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a.

Legjobb bevásárlási forrása

Raktár:
ERNST * * ZSIGMOND
úrnál 7-20
Selmeczbányán.

Aki csak egy keveset is kényes és szereti a szép és csinos cipőket, az tegye meg megrendeléseit az alulirt czégnél.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a Deák Ferencz-utczában (a terasszon) levő

nagy cipész-üzletemet

és áruházamat

az őszi és téli időnyre

férfi-, női- és gyermek-cipőkkel

dúsán felszereltem és felette jutányos áron árusítom áruimat.

Mivel pedig betegségem miatt kénytelen voltam a fővárosból egy jó és gyakorlott szabászt üzletben alkalmazni, vagyok bátor tehát őt is becses figyelmébe ajánlani, ki bármily igényeknek is képes megfelelni és még fájós vagy hibás lábakra is szép, tartós és tiszta kivitelű cipőket készíteni vagy kiszolgálni.

Kiváló tisztelettel

Langauer József.

Hirdetés.

Van szerencsém a tisztelt cipész-mester és segéd urak becses tudomására hozni, hogy

f. évi december 1-től kezdődőleg

a cipő-szabászatból

és a szakmánkhöz tartozó más tudnivalókból

gyakorlati szaktanórákat

fogok tartani az e téren legujabban elért gyakorlati haladás figyelembe vétele mellett (mér-tanilag is) jutányos árak mellett, úgy, hogy minden mester, vagy segéd urnak terhére nem esik és mégis hasznot huzhat e gyakorlati tanfolyamból.

Jelentkezhetni Langauer József ur üzletében.

Szaktársaim b. pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel

Palancsányi János,

szabász.

Új cipész-üzlet!

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Selmeczbányán, a főtéren lévő Mihálik-féle házban

új cipész-üzletet, illetve kész cipő áruházat

nyitottunk, melyben raktáron tartunk különféle férfi-, női- és gyermek-cipőket és megrendelésekre mérték szerint gyorsan, tartós és csinos kivitelben s jutányos árak mellett készítünk cipőneműket.

Üzletünkben „Asbest“-talpbél (betét) is kapható.

Amidőn új vállalatunkat nagyrabecsült pártfogásába ajánljuk, egyuttal maradunk kitűnő tisztelettel alázatos szolgál

Schuszter M. és fia.

Legolesőbb bevásárlási forrás!

Az áruknak tulhalmozottsága és üzletem új berendezése miatt, elhatároztam, hogy

összes áruimat

csodálatos olcsó áron

a nagyrabecsült közönségnek megvételre felajánlom.

Női divat kelmék, duplaszélesek, 18 krtól kezdve dus választékban, legujabb divatu finom szövetek és selymek, vászon, siffon, canafasz, téli és selyem kendők, zsebkendők, keztyü, harisnya, Jäger-féle ingek és nadrágok, fehérmeműek, nyakkendők, kalapok és esernyők a legnagyobb választékban; de különösen női confectionok u. m. kabátok, gallérok és felöltők; smyrna, axmünszter és jutta szőnyegek, ágy és asztaltakarók, csipke és szövet függönyök és más áruim, csodálatos olcsó árak mellett kaphatók.

A ki tehát mesés olcsón és jól bevásárolni akar, annak érdekében fekszik áruimat mielőbb megtekinteni.

Becsés látogatását kérve maradok

kitűnő tisztelettel

STEINER BERNÁT.

a közeledő karácsonyi ünnepekre!

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

Raktár: BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmeczbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállit:

mindennemű ezüstárút, mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolókat, gyertyatartókat, serlegeket, dísz-emléktárgyakat és versenydíjakat, mindennemű evő-készletet gazdag választékban, pipere-tárgyakat. stb. stb.